

OPONENTSKÝ POSUDEK NA RIGORÓZNÍ PRÁCI

Rigorózní práce: Styly učení ve výuce anglického jazyka

Autor: Mgr. Erika Frčková

Autor oponentského posudku: Mgr. Petr Dvořák, Ph.D.

Autorka si pro svou rigorózní práci vybrala téma, které je v současném pedagogickém diskurzu poměrně diskutované a zaslouží si naši pozornost. Jeho poznání může přinést odpovědi na řadu otázek spojených s výukou cizích jazyků a tím přispět k jejímu zefektivnění.

Práce je tradičně rozdělena na teoretickou a empirickou. V teoretické části je logicky a srozumitelně vymezen pojem styl učení a další jemu blízké pojmy. Nejprve je představen krátký exkurz vývoje stylu učení a jsou charakterizovány jednotlivé styly učení. Autorka přehledně charakterizuje rozmanité druhy inteligence, strategie učení a přístupy k učení, jak jsou uváděny v současné domácí i zahraniční literatuře. Větší prostor je věnován jednotlivým stylům učení podle předních, zejména zahraničních autorů. Detailněji, s ohledem na zaměření práce, jsou pojednány učební styly zaměřené specificky na učení se cizímu jazyku. Třetí oddíl teoretické části logicky ústí v charakteristiku vyučovacích stylů a přináší jejich paralelu s jednotlivými styly učení. Zde by bylo vhodné text doplnit o pojetí vyučovacího stylu dalších autorů, např. Čáp, 1996; Čáp, Mareš, 2001; Gillernová, Krejčová, 2011; Wright, 1987. První tři oddíly teoretické části vynikají nejen již zmíněnou jasností, přehledností a logickým provázáním. Autorka zde prokazuje erudovanost v práci s odbornou literaturou i v prezentaci vlastních komentářů. V posledním, čtvrtém oddíle teoretické části se autorka snaží provázat problematiku stylu učení s pojetím výuky cizích jazyků v kurikulárních dokumentech České republiky. Oproti prvním třem oddílům působí však tato část poněkud schematicky a šablonovitě. Snaha o provázání klíčových kompetencí je často až moc chtěná a metodologicky nepodložená. Rovněž některé formulace jsou příliš obecné a nicneříkající (např. na str. 84: „Další z klíčových kompetencí, kompetence komunikativní, bude nejlépe vyhovovat jedincům preferujícím jazykovou inteligenci“). To je obecně známá skutečnost, ale jak s tím „naložit“ v pedagogické praxi a jaké aplikace z toho vyplývají pro cizojazyčnou výuku? Zobecnění podobného typu najdeme i na dalších místech čtvrtého oddílu teoretické části (např. str. 85, 86). Co se týká empirické části, autorka si jasně a ve shodě s tématem rigorózní práce stanovila výzkumné otázky. Diskutabilním se jeví výzkumný vzorek:

1. Je výzkumný vzorek 14 studentek dostatečně validní?
2. Je metoda strukturovaného rozhovoru pro takový typ výzkumu vhodná? Poskytuje respondentům dostatečný čas a podmínky si odpovědi rozmyslet nebo by byla lepší metoda dotazníku?

Tyto otázky nechávám k zodpovězení k samotné obhajobě rigorózní práce. Další otázkou je, na základě čeho se autorka rozhodla původní dotazníky obsahující až 71 položek zredukovat na již uváděných 29?

Co se týká prezentace výsledků výzkumného šetření, domnívám se, že nebyla dostatečně zodpovězena třetí výzkumná otázka: Odpovídá způsob mé výuky stylům učení studentek? V závěru práce rovněž postrádám aplikace pro pedagogickou praxi vycházející ze zjištění výzkumu. Analýzu stylů učení

jednotlivých studentek pro vylepšení učebního procesu samotné autorky nelze považovat za hlavní cíl rigorózní práce, jak je uvedeno na str. 140.

I přes uvedené výhrady práce splňuje požadavky na rigorózní práci a doporučuji ji k obhajobě.

V Českých Budějovicích, 21.9.2015

Mgr. Petr Dvořák, Ph.D.

